

Одлука којом се проглашава Закон о заштити свједока под пријетњом и угрожених свједока

Користећи се овлаштењима која су дата Високом представнику у члану 5 Анекса 10 (Споразум о провођењу цивилног дијела Мировног уговора) Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којој је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узимајући у обзир члан 2.1. (д) претходно споменутог Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ када то оцијени неопходним, у изналагању рјешења за све проблеме који се јаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став 11.2 Закључака са Конференције о имплементацији мира одржане у Бону 09. и 10. децембра 1997. године, а на којој је Вијеће за имплементацију мира поздравило намјеру Високог представника да употреби свој коначан ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о спровођењу цивилног дијела Мировног уговора како би помогао у изналагању рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука , када процијени да је то неопходно” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) “мјере у сврху осигурања провођења Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се даље на став 12.1 Декларације Вијећа за имплементацију мира које се састало у Мадриду 15. и 16. децембра 1998. године, а у којој се јасно каже да споменуто Вијеће сматра да успостављање владавине закона, у коју сви

грађани имају повјерења, представља предуслов за дуготрајан мир и самоодрживу економију способну да привуче и задржи међународне и домаће улагаче;

Имајући у виду потребу да се обезбиједи ефикасна истрага, кривично гоњење и суђење за дјела која су у надлежности државе Босне и Херцеговине по Уставу Босне и Херцеговине тако што ће се увести принципи на основу којих се та сврха може остварити на најбољи могући начин;

Позивајући се на горе наведено, радна група састављена од најеминентнијих правних стручњака из сфере кривично процесног права из оба ентитета Босне и Херцеговине и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине је припремила нацрт текста Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине, а који је поднешен Вијећу министара Босне и Херцеговине у септембру 2002. године;

Позивајући се даље на чињеницу да је Вијеће министара Босне и Херцеговине усвојило наведени Закон на својој 95. сједници од 19. децембра, 2002. и упутило га Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине на разматрање по хитном поступку, а чији Представнички дом, на својој 7. сједници од 13. јануара 2003, није усвојио приједлог Вијећа министара да поступа са Законом у складу са чланом 104 Пословника Представничког дома, него је одлучио да Закон иде по редовном поступку;

Жалећи што, без обзира на све горе наведено, споменути закон још није усвојен;

Наглашавајући потребу за постојањем кривичног поступка на нивоу државе Босне и Херцеговине који је у складу са модерним и међународно признатим стандардима из сфере кривично процесног права и који је у складу са гаранцијама зајамченим Европском конвенцијом о људским правима, а која је и сама дио Устава Босне и Херцеговине и има приоритет над свим осталим законима Босне и Херцеговине;

Имајући на уму и хитност и потребу за усвајањем Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине због свих горе

наведених разлога и у сврху заштите интереса грађана Босне и Херцеговине;

Имајући на уму да је Нацрт Закона о кривичном поступку израђен тако да предвиђа посебан закон о заштити свједока;

Потврђујући да је потребан правни оквир који на јасно регулисан начин омогућује мјере заштите свједока да би се загарантовала права појединаца на поштено суђење зајамчена Европском конвенцијом о људским правима, праведни резултат суђења у којима су свједоци изложени незаконитој присили, безбједност свједока који су под пријетњом и добробит свједока који су, као резултат кривичног дјела или на други начин, под штетним психолошким притиском;

Узимајући у обзир и имајући у виду горе наведено, овим Високи представник доноси

ОДЛУКУ

Којом се проглашава Закон о заштити свједока под пријетњом и угрожених свједока,

а који се налази у прилогу као саставни дио ове Одлуке. Наведени закон ступа на снагу као закон Босне и Херцеговине у складу са датумом из члана 27 овог текста, на привременој основи, све док Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји овај закон у одговарајућој форми, без измјена и допуна и без додатних услова.

Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у службеном гласнику Босне и Херцеговине.

ЗАКОН О ЗАШТИТИ СВЈЕДОКА ПОД ПРИЈЕТЊОМ И УГРОЖЕНИХ СВЈЕДОКА

Сарајево, 24 јануар, 2003.

Падду Асхdown
Високи представник